

Szentes, 1910. február 8. – Szentes, 1998. június 15.

Apja 96 kat. holdon gazdálkodó fölműves volt. Elemi iskolát végzett, majd tizennégy éves koráig a szentesi református főgimnáziumban tanult. Akkor apja kivette az iskolából, s együtt gazdálkodtak a családi birtokon. Később beiratkozott az orosházi felsőkereskedelmi iskolába. Sikeres mezőgazdasági eredményeire felfigyelve 1937-ben a Csongrád Vármegyei Gazdasági Egyesület tagjai sorába hívta. 1942-ben szülővárosa képviselő-testületében kapott helyet, majd bekerült a vármegyei törvényhatósági bizottságba. A második világháború alatt több alkalommal behívták katonai szolgálatra, de tűzéralakulatát nem vezényelték a frontra. 1945 tavaszán a Független Kisgazdapárt tagja lett, megválasztották a szentesi szervezet alelnökének; belépett a Magyar Parasztszövetségbe. Részt vett a nemzeti bizottság, az igazolóbizottság és a közellátási bizottság munkájában. 1947 nyarán megismerkedett Pfeiffer Zoltánnal s rövidesen a Magyar Függetlenségi Párt tagja lett. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett országgyűlési választásokon Csongrád és Csanád megyei választókerületből került be a törvényhozásba. A pártelnök emigrálása után a párt három képviselőjéből alakult vezetés tagja. 1947. november 20-án az Országos Nemzeti Bizottság törvényellenes módon megfosztotta mandátumától. A felkérés ellenére nem lépett be a Magyar Kommunista Pártba, hazatért gazdálkodni. 1949. szeptember 29-én letartóztatták. Többhetes szegedi vizsgálati fogsága alatt gazdasági bűncselekménnyel vádolták, a bírósági tárgyaláson a vádak alól felmentették. Távolléte alatt tanyáját lerombolták, terményeit tönkretették. Hazatérése után városi házát államosították, családjával együtt kilakoltatták. Az 1950-es években raktárosként kereste kenyerét. 1960 és 1970 között, miután kitanulta a cserépkályha– készítést, nyíregyházi és debreceni munkahelyeken dolgozott nyugdíjazásáig.